e-Öðrenmede Ýþbirliði ile Sorun Çözerek Öðrenme

Ã–ðrencilerin mezun olduktan sonra iþ yaþantýsýna uyum saðlayarak baþarýlý olabilmeleri iÃ§in yÃ¼ksek dÃ¼zeyde dÃ¼þÃ¼
becerilerini geliþtirmeleri gerekmektedir. Ã–ðrenciler bir sorun ile karþýlaþtýklarýnda dÃ¼þÃ¼nmeye baþlarlar. Kalaycý (2001),
â€œDÃ¼þÃ¼nme bir sorun ile baþlar, sorunun Ã§Ã¶zÃ¼mÃ¼ ise birey iÃ§in amaca dÃ¶nÃ¼þÃ¼r ve bu amaÃ§ bireyin
dÃ¼þÃ¼nmesini yÃ¶nlendirirâ€• demektedir. Sorun Ã§Ã¶zerek Ã¶ðrenme, bundan 45 yýl Ã¶nce Kuzey Amerikaâ€™daÂ saðlý
Ã¶ðretimi sýrasýnda kullanýlmaya baþlanmýþtýr. Bu Ã¼niversite kÃ¼Ã§Ã¼k sýnýflarda yalnýzca teknik ve klasikleþmiþ eðitim
yÃ¶ntemlerinden yararlanmayýp buna ek olarak Ã¶ðrenci merkezli Ã§ok Ã§eþitli eðitim yÃ¶ntemleri kullanmasýyla adýný
duyurmuþtur. Onlarýn bu Ã§ok Ã§eþitli eðitim veren laboratuvarlarý sorun (problem) tabanlý Ã¶ðrenmeye Ã¶nderlik etmiþtir (Dav
Grahame, 1998).Â Ýlk ciddi Ã§alýþmalar 1960â€™lý yýllarýn sonuna doðru Kanadaâ€™da McMaster Ã¼niversitesinin týp fakÃ
yapýlmýþtýr.Â Â Â Â Â Â Â Â Â

BirÃ§ok saðlýk okulu (Newcastle; Maastricht; New Mexico) 1970â€™lerde McMaster Ã¼niversitesini takip etmiþtir. 1980â€™le
sorun (problem) tabanlý Ã¶ðrenme birÃ§ok profesyonel alanda geliþmiþ ve kullanýlmaya baþlamýþtýr. McMaster Ã¼niversitesin
kullanmýþ olduðu bu eðitim yÃ¶ntemini Ã¶rnek alarak 1980â€™li yýllarda Harward Ãœniversitesi Hybrid(Melez) modelinin geliþm
Ã¶nderlik etmiþtir. Þimdiye kadar gittikÃ§e artan sayýda okul ve Ã¶ðretim kurumu sorun tabanlý Ã¶ðrenmeyi uygulamaktadýr. S
Ã§Ã¶zerek Ã¶ðrenme, eðitime olan yaklaþýmlarda gittikÃ§e artan oranda dikkat Ã§ekmektedir. Ã–ðrencilerin eðitim ile olan iliþki
yÃ¼kseltilir ve Ã¶ðrencileri onlarýn Ã¶ðrenimleri ile ilgili olarak dÃ¼þÃ¼nmeleri konusunda katýlýma teþvik eder (Peter, Stewart
Graham, 2001). Ýlgili alanyazýnda bu Ã¶ðrenme yÃ¶ntemi iki farklý isimde yer almaktadýr. Sorun (problem) Ã§Ã¶zerek Ã¶ðren
ve sorun (problem) tabanlý Ã¶ðrenme olarak tanýmlamalar yapýlmýþtýr. Eðitimciler daha Ã§ok sorun (problem) tabanlý Ã¶ðrenm
kullanmýþlardýr.Â Barrows ve Tambly (1980) â€˜ye gÃ¶re Sorun Ã‡Ã¶zerek Ã–ðrenme; bir Ã¶ðrenme yÃ¶ntemidir. Bu yÃ¶ntem
Ã¶ðrenciler bir sorun ile karþýlaþtýrýlýrlar. Sistematik olarak ilerlettirilirler, Â Ã¶ðrenci merkezli bir soruþturma sÃ¼reci yapýlýr.
Ã‡Ã¶zerek Ã–ðrenme yÃ¶ntemi temel olarak, bir bilgi dÃ¼þÃ¼ncesi, anlamý ve konu temelli Ã¶ðrenmenin daha Ã¶tesinde son
derece farklý olan bir eðitimdir. Ã–ðrencilerin sorun ile yÃ¼zleþmesini saðlayan Ã¶ðretim programýna olan yaklaþýmdýr. Sorunla
iÃ§erisinde Ã¶ðretmen tarafýndan sunulmaktadýr (David ve Grahame, 1998). Kalaycý (2001) â€™ya gÃ¶re sorun Ã§Ã¶zme,
herhangi bir sorunu Ã§Ã¶zÃ¼me ulaþtýrmak iÃ§in belli mantýksal aralýðý olan adýmlarýn bilinÃ§li olarak izlendiði biliþsel-davran
sÃ¼reÃ§ olarak tanýmlanabilir. Saban (2000) â€™a gÃ¶re soruna (probleme) dayalý Ã¶ðrenme yapýcý Ã¶ðrenme-Ã¶ðretme an
Ã¶nemli uygulamalarýndan birini oluþturur. Soruna dayalý Ã¶ðrenme, Ã¶ðrencileri karmaþýk bir durum ya da olay ile karþý karþý
býrakýr ve onlara, sÃ¶z konusu olan olaya â€œsahiplenmeâ€• ya da olaydan â€œsorumlu olmaâ€• rolÃ¼nÃ¼ yÃ¼kler. Ã–ren
sorunu tanýmlar ve araþtýrma yoluyla geÃ§erli bir Ã§Ã¶zÃ¼me varmada her ne gerekli ise Ã¶ðrenirler. Soruna dayalý Ã¶ðrenme
bireylerin hem zihin hem de beceri yÃ¶nÃ¼nden etkin katýlýmlarýný gerektiren yaþantýya dayalý bir Ã¶ðrenmeyi temsil eder.
Saban (2000) â€˜e gÃ¶re soruna dayalý Ã¶ðrenme Ã¼Ã§ temel Ã¶zelliðe sahiptir. Bunlar; Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Ã–ðrenci gerÃ§e
sorun durumu ile karþý karþýya getirilir. Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Uygulanmakta olan Ã¶ðretim programýný bÃ¼tÃ¼ncÃ¼l ve karmaþ
etrafýnda oluþturmasýna olanak saðlar. Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Sýnýfta Ã¶ðrencilerin dÃ¼þÃ¼nmeye yÃ¶nlendirerek, Ã¶ðrencilerin
yapmalarýný saðlar. Harper-Marinick (2006) â€™e gÃ¶re sorun tabanlý Ã¶ðrenme; daha karmaþýk kullanýmý olan bir yÃ¶ntem
burada â€œgerÃ§ek dÃ¼nya sorunlarýâ€• uyarýcý olarak kullanýlýr ve bu sorunlar bilginin temelini oluþtururlar. Sorun Ã§Ã¶zere
Ã¶ðrenmenin dayanak noktasý Ã¶ðrencilerin â€œbilme isteðiâ€• ve sorun Ã§Ã¶zÃ¼mÃ¼ ile motive olmalarýdýr. Ã–ðrenimde ge
olaylarý, durumlarý Ã¶ðrenciye sunulmaktadýr. Bu þekilde bilgi edinildiðinde bilginin tekrar hatýrlanmasý ve iÃ§eriðin ve Ã¶ðrenil
becerilerin uygulanmasý daha kolay olmaktadýr (Gijselaers, 1996). Bunun da Ã¶tesinde Ã¶ðrenciler sorun Ã§Ã¶zÃ¼mÃ¼ ile
ilgilendiðinde onlarýn eleþtirel dÃ¼þÃ¼nme gÃ¼Ã§leri ve sorun Ã§Ã¶zÃ¼mÃ¼ becerileri Ã¶ðrenimin iÃ§eriðine ve temel becer
uygun olarak geliþmektedir (Harper, 2006). Deveci (2003) â€˜ye gÃ¶re soruna dayalý Ã¶ðrenme ile geleneksel Ã¶ðrenme
arasýndaki farklar incelendiðinde soruna dayalý Ã¶ðrenmenin aþaðýdaki Ã¶zelliklere sahip olduðu sÃ¶ylenebilir: Â·Â Â Â Â Â Â
merkezlidir, Â·Â Â Â Â Â Â Â Â KÃ¼Ã§Ã¼k gruplar halinde Ã§alýþmayý gerektirir, Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Ã–ðretmene dÃ¼zenley
Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Sorunlarý Ã¶ðrenme iÃ§in uyarýcý olarak kullanýr, Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Ã–ðrencilerin sorun Ã§Ã¶zme becer
araÃ§týr Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Yeni bilginin kendi kendine Ã¶ðrenme yoluyla kazanýlmasýný saðlar Â Sorun Ã§Ã¶zerek Ã¶ðren
ihtiyaÃ§larý dÃ¼þÃ¼nce olarak yaymýþ ve uyarlamýþtýr. BirÃ§ok enstitÃ¼ kendi Ã¶ðretim programlarý iÃ§in melez yaklaþýmla
tasarlamýþlar, sorun Ã§Ã¶zerek Ã¶ðrenmenin elementleri ile geleneksel Ã¶ðretim yaklaþýmlarýný karýþtýrmýþlardýr. Bununla bi
birÃ§ok uygulamaya raðmen, bazý elementlere problem Ã§Ã¶zerek Ã¶ðrenmenin etkin ve doðru sonuÃ§ vermesi iÃ§in mutlaka
ihtiyaÃ§ duyulmaktadýr. Bu elementler þunlardýr (Marinick, 2006); Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Bilgi Ã¶ðrenci merkezlidir. Ã–ðrenciler sÃ
konusunda cesaretlendirilir ve sadece kendi eðitimleri ile ilgili deðil grup iÃ§indeki diðer kiþilerin eðitimi ile ilgili de sorumluluk
verilir. Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Â Ã–ðrenim toplu Ã§evrede meydana gelir. Ã–ðrenciler 5-10 kiþilik kÃ¼Ã§Ã¼k gruplar iÃ§inde yer alýr
sorun Ã§Ã¶zmeye Ã§alýþýrken takým Ã§alýþmasý becerilerini geliþtirirler. Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Â Ã–ðretmenler sÃ¼reci kolaylaþt
Ã¼stlenirler ve â€œÃ¶zel Ã¶ðretmenâ€• olarak isimlendirilirler. Konunun iÃ§eriði ile ilgili ders vermezler, ama Ã¶ðrencilere keþfe
araþtýrma, analiz etme ve raporlama sÃ¼reci ile ilgili olarak rehberlik ederler. Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Â Sorunlar eðitim iÃ§in uyarýcý
gÃ¶rÃ¼r ve sorun Ã§Ã¶zme becerilerinin geliþtirilmesi iÃ§in bir araÃ§ olarak kullanýlýr. Sorunlarýn yalnýzca bir tane doðru ceva
yoktur, Ã¶ðrenciler sorunu Ã§Ã¶zme yollarýný Ã¶ðrenmeye Ã§alýþýrlar. Southern Illinois University School of Medicine (Marini
2006) â€™a uygun olarak, sorun Ã§Ã¶zerek Ã¶ðrenmenin amacý þÃ¶yle sýralamýþtýr; Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Ã–ðrencileri baþkala
istekli bir þekilde sorunlara meydan okuma (sorun, karmaþýk gÃ¶rev, durum) konusunda yetiþtirmek , Â·Â Â Â Â Â Â Â Â Birbirl
kaynaþmýþ bir þekilde sebepleri etkin, kesin ve yaratýcý þekilde esnek ve kullanýlýr bilgi temeline gÃ¶re bulmak Â·Â Â Â Â Â Â
hayatlarýndaki alýþkanlýklarýna uygun olarak devamlý bir sÃ¼reÃ§te eðitimin devamýný saðlamak iÃ§in kiþinin Ã¶ðrenim becer
etkin bir þekilde yÃ¶netmek,

Â